

slaget til *vedtagelse* med de af ministeren for kulturelle anliggender stillede ændringsforslag

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og de af ministeren for kulturelle anliggender stillede ændringsforslag.

Mindretallet tillægger musikskoler en overordentlig stor betydning, men finder, at oprettelse og drift af musikskoler er en primærkommunal opgave og ønsker derfor ikke at give denne opgave et ensartet regelsæt. I denne forbindelse henviser mindretallet til bemærkningerne til lovforslaget side 5, sp. 2, a), b), c) og d), som mindretallet opfatter både som et mål og en begrænsning. Mindretallet ønsker dog samtidig at understrege, at det opfatter § 3, stk. 1, nr. 1, som hovedsageligt værende til gavn for musikskolerne.

Det er under udvalgsarbejdet blevet understreget, at der er et stadigt stigende behov for kvalificerede undervisere. Mindretallet ønsker derfor flere muligheder for videreuddannelser og ønsker også at henlede ministerens opmærksomhed på konservatorierne, der i øjeblikket må sige nej til alt for mange uddannelsessøgende — på et område, hvor der er arbejde til mange flere, end der uddannes.

Mindretallet ønsker også at pege på nødvendigheden af at få de præliminære orgeldannelser ordnet således, at behovet dækkes, og at denne kompetencegivende uddannelse ikke belaster fritidslovens midler.

Hvad angår kirkemusikken, mener mindretallet, at den endnu ikke har fået den plads i musikloven, som den oprindelig var tiltænkt. Mindretallet forventer derfor, at det arbejde, der ifølge ministerens svar på spørgsmål 42 (optrykt i bilagshæftet til betænkningen) er foregået og stadig er i gang i forskellig regie, snarest vil få løst de mange problemer, der trænger sig på i dette væsentlige område af vort musikliv.

Et *tredje mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag samt de af ministeren for kulturelle anliggender stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og bemærker følgende:

Kulturministeren er så stolt over, at hendes ministerium er holdt uden for nedskæringerne. Der har mindretallet den stik modsatte opfattelse. Mindretallet synes ikke, det er kultur at skære ned på socialområdet, mens kulturområdet får øgede bevillinger.

Selv om man er socialdemokrat, må man få kuldegysninger, når man ser den række af deputationer, der har haft foretræde for udvalget under udvalgsbehandlingen. Åbner man først op for sugerøret i statskassen, åbner man op for, at alle kommer rendende og siger, at de er da også støtteværdige.

Dette lovforslag falder imidlertid godt sammen med den socialdemokratiske kulturpolitik, hvor man piller enkeltområder ud og siger, at det er støtteværdigt, mens andre intet får.

Lær dog, at kulturen og også musikken trives bedst i frihed! Mindretallet kan derfor ikke støtte et lovforslag som det foreliggende.

Et *femte mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og de af ministeren for kulturelle anliggender stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker, at den skævdeling af midlerne, der har været fremherskende både før og efter musiklovens ikrafttræden, stadig vil findes, fordi den klassiske musik gennem de lovbundne tilskud til landsdelsorkestrene beslaglægger ca. 75 pct. af musiklovens midler, mens alle andre sider af musiklivet, f. eks. den rytmiske musik, folkemusikken, den nutidige kompositionsmusik, musikundervisning og musikarrangementer af forskellig art, må dele de ca. 25 pct., der betegnes som de »frie midler«.

Bevillingerne til den rytmiske musik er ganske vist høje, end før musikloven trådte i kraft, og det er glædeligt at se, at nogle af amtsmusikudvalgene i deres fordeling af støtten tilgodeser den rytmiske musik ganske godt. Men det må understreges over for musikrådet, at denne musik sammen med den nyere folkemusik har en så stor betydning for mange mennesker, at den bør tillægges langt større dele af de frie midler, end den får i dag. Det bør også understreges, at der